

καταθέσουμε στο Πρωτοδικείο. (Ὁ Μῆτσος τὴν παίρνει, κατόπιν φορεῖ τὸ σακκάκι του καὶ τὴν χώνει ἐπιμελῶς στὴν τσέπη του).

Κοράκης. (θυμωμένος, προχωρῶν πρὸς τὸ κρεβάτι). Λοιπόν, ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, καὶ ἀφίνεις τὴν οἰκογένειά σου, τὸ αἷμα σου, στοὺς πέντε δρόμους, (μὲ τὴν σχετικὴν χειρονομίαν) ὄρσε, ἀγαπητέ μου ἐξάδελφε! (Φεύγων). Χαίρετε! (Κατ' ἰδίαν). Φτοῦ τὰ ἔξοδα γιὰ νάρθω ἀπὸ τὴν Πάτρα! (Ἐξαφανίζεται).

Πόπη (πλησιάζουσα ἐπίσης τὸ κρεβάτι καὶ λαμβάνουσα στάσιον προκλητικὴν). Βρὲ μένα, δὲ μὲ νοιάζει γιὰ τὰ λεφτά σου! Ἡ Πόπη νᾶναι καλὰ! Μὰ νᾶχῃς ἐμένα ἐρωμένη, κατάλαδες, καὶ νὰ μοῦ διατηρῆς ἀκόμα τὴν γυναῖκα ἐνός συμβολαιογράφου, μιὰ σαχλαμάρα, αὐτὸ δὲ θὰ σ' τὸ συγχωρήσω ποτέ! Ὅρσε λοιπόν κι' ἀπὸ μένα! (Ἐξέρχεται κεραννοβολοῦσα διὰ τοῦ βλέμματος τὴν Κικήν).

Ὁ Συμβολ. (φοβερός, στὴν Κική). Ἦ ἀκούς; ... (Δεικνύων τὴν θύραν). Στὸ σπῆτι!.. Ἐκεῖ θὰ λογαριασθοῦμε!

Κική (λιποθυοῦσα). Μῆτσο, νὰ σὲ πιάσω.

Μῆτσος (προσφέρων τὸν βραχιόνά του). Εὐχαριστως, κυρία προῖσταμένη! (Ἐξέρχεται ἀργά, τοῦ Συμβολαιογράφου δεικνύοντος πάντοτε τὴν θύραν).

Ὁ Συμβολ. (πλησιάζων ἀκολούθως καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ κρεβάτι). Τζαμπατζῆ! Ὅρσε κι' ἀπὸ μένα! (Ἐξέρχεται ματιώδης).

Μαρία (μόνη, σταυροκοπομένη). Θεὸς σ' ἠρωρέσ' τὸν μακαρίτη...

[Ἀ ὕ λ α ῖ α]

B. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟΝ

ΑΙΩΝΙΟ ΤΑΞΕΙΔΙ

Ἡ βάρκα εἶνε ἔτοιμη καὶ τὰ κουπιά στὸ χέρι,
πότε λοιπὸν θὰ φύγουμε, ἀγάπη μου γλυκεριά;

Ὁραῖο στεφάνι ἔκρουσα στὴ μρωμένη γτέρη,
στεφάνι ἀξετίμητο γιὰ δλόχουσα μαλλιά.

Ὁ κόσμος λέει πῶς χάρισε εἰς ἄλλον τὰ φιλιὰ σου,
κι' ἡ σκέψι πῶς μὲ προόδωσε φοιχτὰ μὲ βασανίζει,
κι' ὠραῖο στεφάνι εἰοίμασα γιὰ τὴ σκληρὴ καρδιά σου,
στεφάνι ὅπου θάνατο στὴν ἀτιμὰ χαρίζει.

Ἡ βάρκα εἶνε ἔτοιμη καὶ τὰ κουπιά στὸ χέρι
κι' ἐγὼ βαρκάρης θὰ γενῶ ποῦ στὸ στεγνὸ ταξειδί
θενὰ σὲ φέρω.

(Cesare Levi)

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ